

Uit de geschriften van de zalige priester Jan van Ruusbroec († 1381) •

Liefde is geven en ontvangen, beminnen en bemind worden.

Zo is ook de liefde van Christus begerig en mild:
al schenkt Hij ons alles wat Hij bezit en wat Hij is,
Hij neemt ook alles terug wat we hebben en zijn.
En Hij eist van ons meer dan wij Hem kunnen geven
– niet te verzadigen is zijn honger!
Hij verteert ons geheel en al,
want Hij is een begerige eter,
en Hij verteert het merg uit onze beenderen.
En al zijn we arm, Hij slaat er geen acht op,
want Hij laat ons niet met rust.
Eerst maakt Hij ons tot zijn spijs,
en verteert in zijn liefde al onze zonden en gebreken.

En als wij dan gezuiverd zijn
en door zijn liefde gelouterd,
wil Hij ons helemaal voor zich.
Want Hij wil ons zondig leven
omvormen en opnemen in zijn leven,
dat vol genade en heerlijkheid is,
een leven dat voor ons is bereid,
als wij onszelf willen verloochenen
en ons van onze zonden afkeren.
Al klinken mijn woorden verwonderlijk,
wie liefhebben, zullen mij begrijpen.

Jezus' liefde is edel van aard:
waar Hij ons verteert, daar voed Hij ons tegelijk.
En al neemt Jezus ons helemaal in zich op,
Hij geeft ons ook zichzelf.
En Hij geeft ons geestelijke honger en dorst
om Hem te smaken met een eeuwig genoeg.
Aan onze geestelijke honger en onze vurige liefde
schenkt Hij ons zijn lichaam tot voedsel.
En als wij Hem eten en verteren met innige godsvrucht,
dan vloeit vol warmte en goddelijke glorie
zijn bloed uit zijn lichaam
over in ons lichaam en onze aderen;
en zo worden wij ontstoken
in hartstochtelijke liefde en minne tot Hem,
en geheel doorgloeid worden lichaam en ziel
van geluk en geestelijke vreugde.